

Dr. Éliás Sára
ügyvéd

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/588-20/2017	1068 Budapest, Rippl Rónai u. 28. II./7. T: 472-0747, 06-70-219-8931 eliassara@eliassara.hu
Érkezett: 2017 APR 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	Ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/588/2017. számon folyamatban lévő, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja és a (3) bekezdés b.) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§-a alapján a **Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége** (a továbbiakban: **VÉSZ**) által benyújtott alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben a t. Főtitkár Úr által 1. sorszámon küldött, jogi képviselőnk által 2017. március 7. napján átvett felhívására tisztelettel az alábbiakat adjuk elő:

Előjáróban tisztelettel bejelentjük, hogy a Fővárosi Törvényszék a 35.P.20.622/2014/21. sorszámú végzésével a jogerős ítélet végrehajtását felfüggesztette. Feltehetőleg e végzés az alapügy irataival és alkotmányjogi panaszunkkal együtt felterjesztésre került a t. Alkotmánybírósághoz.

A felhívás két kérdéskört érintett.

1.) A t. Főtitkár Úr az Alkotmánybíróság egy konkrét ügyben hozott, 3005/2016. (I.15.) AB számú végzésére hívta fel figyelmünket, javasolva, hogy tegyük egyértelművé: az alapjogsérelem alanya a már nem létező jogi személy (a szervezet), vagy az azt képviselő/megalapító természetes személy? E végzés jelen ügyre vonatkoztatásával nem tudunk egyet érteni.

A hivatkozott végzés azt állapítja meg, hogy a konstitutív hatályú nyilvántartásba vétel *hiányában* a hozzá fordult szervezet nem létezik, ezért perlési jogosultsága sincs, és az alapjogsérelem tekintetében „érintettnek” sem tekinthető.

Ettől eltérően a VÉSZ egy 2008-tól nyilvántartásba vett, sok éven át működött jogi személy, amely ellen per zajlott le (nem vonható kétségbe perlési jogosultsága), majd rendkívüli jogorvoslattal élt a jogerős ítélettel szemben (amikor tehát már jogerős ítélet mondta ki megszüntetését). E megszüntetés képezi az alkotmányjogi panasz indítványunk alapját: ezek a támadott és megsemmisíteni kért ítéletek fosztották meg lététől, Alaptörvényben biztosított jogaitól – és ez ellen él az Alaptörvényben biztosított – alkotmányjogi panaszban megtestesülő – jogával.

Ha e végzést ráerőltetnénk a VÉSZ esetére, ez azt jelentené, hogy a szervezetet jogi személy mivoltától megfosztó, alapjogi sérelmet okozó bírói döntés válna alkotmányjogi panasszal támadhatatlanná, vizsgálhatatlanná, azaz – ellentmondva a jogállam belső működése logikájának – **az alapjogot sértő bírói döntés megléte képezné az alapjogi panasz elutasításának alapját?!**

Alkotmányjogi panasz-indítvánnyal rövid határidővel lehet csak élni. Ennek egyik oka éppen az ilyen, problémás szituációk hosszútávú „lebegtetésének” megakadályozása lehet: viszonylag gyorsan lehessen orvosolni a sérelmeket.

Fentieknek megfelelően – változatlanul – a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége az indítványozó és az alapjogsérelem alanya, már csak azért is, mert természetes személyek más tényállás és más alapjog-sérelem miatt élhetnének ilyen indítvánnyal. Érintett-mivolta pedig kétségtelen!

2.) A felhívás másik felvetésére, az alapjogsérelem kérdésére rátérve fenntartjuk az indítványban már előadottakat.

Félreértette (nyilván a mi hibánkból) Főtitkár Úr az Alaptörvény 28. cikkének említését: csupán arra az *elvárásra* kívántunk hivatkozni, amelyet az Alaptörvény a bíróságokkal szemben támaszt, amikor kötelezettségként írja elő az Alaptörvénnyel való összhangot, a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos cél szolgálatát. Ügyünkben az ítélező tevékenységük során nem így jártak el a bíróságok.

A támadott és megsemmisíteni kért döntések Szövetségünket **megfosztották** lététől. Ezzel az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdésében, (3) és (4) bekezdésében, továbbá a VIII. cikk (5) bekezdésében biztosított alapjogainkat sértették meg.

Logikai felépítését az alábbiakban tudjuk érzékeltetni:

„I. cikk (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és **közösségi jogait.**”

A közösségi jog foglalja magában a szervezet alapítására és működtetésére vonatkozó jogainkat. Ezt tehát mint alapjogot Magyarország elismeri.

Ennek alapján a VIII. cikk (5) bekezdése még tovább pontosítja:

„VIII. cikk (5) Szakszervezetek és más **érdek-képviselői szervezetek** az egyesülési jog alapján **szabadon** alakulhatnak és **tevékenykedhetnek.**”

Az Alaptörvény tehát nem csak az alakítás, hanem a *tevékenykedés szabadságát is biztosítja*. Jelen esetben ettől fosztották meg Szövetségünket a támadott és megsemmisíteni kért döntések.

A megfosztás az I. cikk (3) bekezdésében foglalt előírások betartásával lenne védhető, tehát ha az arányosítás vizsgálatát elvégezték volna és az kellően megalapozott lett volna. Jelen esetben erre nem került sor. Csupán a Szövetség tökéletlensége elég volt ahhoz, hogy alapvető jogától fosszák meg úgy, hogy az egyetlen jogsértőnek minősíthető akcióhoz olyan tevékenységeket is „hozzácsaptak” jogsértőnek minősítve azokat, amelyek a Ptk. és a Pp. szerint megengedettek! De alkotmányos értéket nem mutattak fel e *végső megoldás* alkalmazásának alátámasztásául!

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Végül az I. cikk (4) bekezdése teszi egyértelművé, hogy:

„I. cikk (4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.”

Erre alapozva jogunk van az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálását kérni és várni a tisztelt Alkotmánybíróságtól!

Tisztelettel:

Budapest, 2017. április 2.

Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége
indítványozó